

Met Pasen ging het over de openbare geloofsbelijdenis van Simon Petrus, Johannes 21:15-17

Met Pasen verwacht je een explosie van vreugde. Gejubel bij trompetten!

In de kerk hebben we met Pasen gecollecteerd voor de Vrienden van de Wijngaard. In De Wijngaard zitten mensen met rollators en rolstoelen. Dat plaatje komt Pasen wel wat verstoren, of niet?

En het plaatje van Jezus met Petrus - hoe vinden we dat? De stiltes die daar vallen? Het verdriet van Petrus?

Vlak voordat Jezus werd geëxecuteerd, heeft Petrus gezegd dat hij Hem niet kende.

Zou hij bang geweest zijn? Maar waarom sloop hij dan niet gewoon weg? Waarom had hij een soldaat aangevallen met een zwaard?

Waarschijnlijk was Petrus niet bang, maar overmoedig. Hij zou zijn leven geven voor Jezus. Hij wil dicht bij Hem zijn om op het beslissende moment te kunnen ingrijpen. Hij wil niet kort daarvoor ontmaskerd worden als bekende van Jezus! Dus blijft hij bij dat kolenvuur staan. Al ontkenkend.

Toch zit er meer achter zijn verloochening dan alleen maar een moedige opzet. Er is ook echt afstand tussen Petrus en Jezus ontstaan.

Deze Jezus die Zich zomaar laat arresteren *wil hij niet kennen!* Deze falende Messias moet hij tot de orde roepen. Jezus zal op hem moeten gaan lijken, wil het nog goed komen!

Als Jezus is opgestaan, is er opnieuw een kolenvuur. Op dat strandje ruikt het naar de verloochening.

Tot drie keer toe gaat Jezus vragen: "Simon, zoon van Johannes, heb je Mij lief?"

En tot drie keer toe begint Petrus zijn antwoord met de inleiding: "U weet het." "U weet alle dingen."

Door de opstanding uit de dood is Jezus veranderd. Zijn mensenlichaam heeft onsterfelijkheid aangedaan.

Maar het is vooral Petrus die door de opstanding gaat veranderen. Zijn overmoed wordt gekruisigd. Zijn hooggestemde maar oppervlakkige verwachtingen verdwijnen in het graf. Wat opstaat is een volgzaam knecht die weet dat niet hij Jezus zal redden, maar dat Jezus hem moet redden.

Petrus zegt niet meer: "Ik zal..." maar "U weet".

En gaat het nu dan alsnog, als een vuurpijl, de hoogte in? Nee. Jezus geeft Petrus de opdracht om zijn lammeren te weiden. Dat is met twee voeten op de grond, weidegrond – ja zeg, de kerk. Dat klinkt niet bijster sensationeel.

Pasen is dat je afkomt van je verkeerde neigingen: de neiging om belangrijk te willen zijn, om de hoogte in te denken, om de weg van de minste weerstand te volgen.

Pasen is dat je gaat liefhebben. De opgestane Heer om te beginnen.

En dan ook de mensen van zijn kudde.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Was er iets nieuw voor je in deze preek?
2. Wat is volgens jou een grotere hindernis in Gods Koninkrijk: onze angst of onze overmoed? Waarom?
3. Hoe zag jij openbare geloofsbelijdenis altijd?
 - a. zeggen dat God bestaat.
 - b. geloven wat de kerk leert.
 - c. voldoende bagage hebben.
 - d. voelen wat je gelooft.
 - e. zeggen dat je van Jezus houdt.
- 4 a. Hoe kunnen mensen aan ons zien dat wij Pasen vieren?
b. Wat is voor jou het verband tussen Pasen en werken aan de kerk?
6. Voor wie meer wil.

Maak eens studie van de voornamen die Jezus gebruikt in vers 15-17. Geeft dat een extra lading aan deze geschiedenis? Vergelijk het eens met andere momenten waarop Jezus Petrus' naam noemt.